

TYGODNIK SALWATORSKI

15.01.2017 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 3 (1151) ● Rok 24

IDŹCIE I GŁOŚCIE

Kardynał Stanisław Dziwisz (© Andrzej Banas / Polska Press)

11 lat jak z bicia trzasł!

W numerze:

- PLAN KOŁĘDY 2016/2017 •
- SŁOWO BISKUPÓW SENIORÓW I BISKUPÓW POMOCNICZYCH •
- Orszak Trzech Króli • Mylapore - dziedzictwo św. Tomasza Apostoła •
- Anioł Pański • Dzień w Luang Phrabang • Św. Bernard z Clairvaux OCist •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nac.: ks. Tomasz Gędek, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyński

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Paweł[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Paweł, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;
od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Z ostatniej chwili - zamiast edytoriała

SŁOWO BISKUPÓW SENIORÓW I BISKUPÓW POMOCNICZYCH ARCHIDIECEZJI KRAKOWSKIEJ PRZED UROCZYSTOŚCIĄ DZIĘKCZYNIENIA ZA POSŁUGĘ PASTERSKĄ KARDYNAŁA STANISŁAWA DZIWIWSZA

Drodzy Bracia i Siostry,

W ostatnią sobotę stycznia Kościół Krakowski będzie przeżywał ingres do katedry wawelskiej nowego biskupa diecezjalnego abp. Marka Jędraszewskiego. Zastąpi On, na stolicy św. Stanisława Biskupa i Męczennika, Kardynała Stanisława Dziwisza, który przez ponad 11 lat pasterzował w Archidiecezji Krakowskiej.

Tydzień przed ingresem, w sobotę 21 stycznia, w Sanktuarium św. Jana Pawła II na Białych Morzach w Łagiewnikach, Kościół Krakowski, wraz ze swoim dotychczasowym Pasterzem, chce dziękować Miłosiernemu Bogu za lata wiernej i gorliwej posługi Księdza Kardynała w naszej Archidiecezji. Uroczystość rozpocznie się o godz. 11.00.

Modlitewne spotkanie będzie okazją do wyrażenia wdzięczności Księdzu Kardynałowi Stanisławowi Dziwiszowi za lata pełnienia przez Niego pasterskiej posługi, za głoszenie Słowa Bożego, sprawowanie Eucharystii, udzielanie sakramentu bierzmowania, kapłaństwa, za serdeczność i dobroć dla kapłanów, osób konsekrowanych i świeckich, za niezliczone spotkania modlitewne. Ksiądz Kardynał pełnił swoją posługę pasterską w parafiach, w domach zakonnych, sanktuariach, na szlakach pielgrzymek. Był otwarty na rodziny, młodzież, samotnych i chorych, na ruchy religijne i wspólnoty apostołskie, na ludzi nauki i kultury. Trudno jest wymienić wszystkie działania, miejsca, grupy i osoby, których Ksiądz Kardynał przyjął, wsparł jako Ojciec i Pasterz swoim słowem i modlitwą.

Pragniemy podziękować Księdzu Kardynałowi za Jego trwanie z nami i pośród nas, za Jego: W górę serca. Za to, że starał się, aby dom biskupa był domem duchownych i świeckich, a diecezja stawała się coraz bardziej rodziną.

Nasza wdzięczność obejmuje nie tylko 11 lat służby w Krakowie, ale także 27 lat, które Ksiądz Kardynał Stanisław Dziwisz przeżył u boku świętego Jana Pawła II. Przez wszystkie te lata przybliżał nam postać i nauczanie Świętego Rodaka. Razem cieszyliśmy się beatyfikacją i kanonizacją Papieża z Krakowa.

Spotykając się w Sanktuarium na Białych Morzach, pragniemy podziękować także za Centrum Jana Pawła II Nie lękajcie się - szczególne dzieło Księdza Kardynała. Świątynia ta stanowi znak wdzięczności za osobę, świętość, papieską służbę, miłość do Krakowa i Ojczyzny Ojca Świętego. Nasze dziękczynienie obejmie również wielkie dzieło modlitwy i świadectwa, jakim były Światowe Dni Młodzieży w Krakowie.

Dziękując za każde dobro, będziemy się modlić o zdrowie i siły dla Księdza Kardynała, by mógł jeszcze przez wiele lat być świadkiem Chrystusa, przedłużeniem życia i posługi świętego Jana Pawła II.

Do udziału we wspólnym dziękczynieniu zapraszamy delegacje dekanatów i wspólnot parafialnych Archidiecezji Krakowskiej wraz ze swoimi duszpasterzami. Prosimy o udział zakony żeńskie i męskie, osoby konsekrowane, dzieci, młodzież, studentów, duszpasterstwa, organizacje i stowarzyszenia katolickie, bractwa i ruchy. Nasze zaproszenie kierujemy do ludzi nauki i kultury, do wszystkich mieszkańców Krakowa i Archidiecezji Krakowskiej.

Niech nasza dziękczynna modlitwa w Sanktuarium św. Jana Pawła II będzie także ważną częścią przygotowania do ingresu nowego Metropolity. Niech wyprosi Kościołowi Krakowskiemu i Arcybiskupowi Markowi Jędraszewskiemu światło i moc Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i wstawiennictwo św. Jana Pawła II.

Wszystkich Was, Drodzy Bracia i Siostry, obejmujemy modlitwą i pasterskim błogosławieństwem.

Biskupi Seniorzy i Biskupi Pomocniczy Archidiecezji Krakowskiej

Już po raz siódmy 6 stycznia krakowskimi ulicami przeszedł Orszak Trzech Króli.

Wierni w trzech kolorowych pochodach - czerwonym, zielonym i niebieskim kołędując przeszli przez miasto. Wyjście orszaków na Rynek Główny poprzedziły Msze św. w różnych miejscach Krakowa - w kościele św. Floriana, w kościele sióstr sercanek i w Katedrze Wawelskiej, gdzie razem z krakowskimi biskupami sprawował ją kard. Stanisław Dziwisz.

Podczas swojej homilii kardynał zachęcał wiernych do wprowadzania w życie parlamentarne i polityczne choćby ułamka z braterskiej atmosfery Orszaku Trzech Króli, a nie jednego „króla”, mającego wyłączną rację. Według niego to właśnie trzej królowie są symbolem pluralizmu i jedności. - Naszym obowiązkiem jest wznosić się ponad jałowymi podziałami partyjnymi, niszczącymi tkankę społeczną, zrywającymi międzyludzkie więzi, prowadzącymi do nikąd. Naszym obowiązkiem jest budować cywilizację dobra, wzajemnego szacunku, społecznego dialogu i braterstwa - mówił.

Zauważył też, że już od 2 tys. lat ludziom podążającym za Jezusem w orszaku wiary, towarzyszy jeszcze jeden pochód - ten obojętny i sprzeciwiający się Chrystusowi i Jego Ewangelii. Kardynał tłumaczył, że na oczach wiernych toczy się walka dobra ze złem, a świat, w którym żyją wybiera drogę egoizmu, przemocy i nienawiści.

Przekonywał, że podobnie jak mędrcy przed wiekami, tak wierni teraz mają swoją gwiazdę, prowadzącą ich do Chrystusa. - Prawdopodobnie byli nią nasi najbliżsi. Dzięki ich wierze otrzymaliśmy sakrament chrztu świętego i od najmłodszych lat zostaliśmy wprowadzeni w życie wspólnoty Kościoła, w niej znaleźliśmy oparcie - wyjaśnił.

Przestrzegł jednak, że światło wiary, nie jest ludziom dane raz na zawsze. Dlatego, jak tłumaczył, każdy sam powinien otwierać się na jego przyjęcie i podtrzymywanie go, aby rozświetlało życiową drogę tak, by była ona otwarta na głos Chrystusa.

ORSZAK TRZECH KRÓLI

Kardynał wspominał również Światowe Dni Młodzieży Kraków 2016, które według niego były „niezapomnianym orszakiem wiary, nadziei i miłości”. Zauważył, że gwiazda, którą był Chrystus, przywiodła do Krakowa młodych mędrców ze Wschodu i Zachodu, z Północy i Południa, by właśnie tu przeżyli swoje święto wiary. - Takiego świadectwa jedności potrzebuje nasz

podzielony świat, w którym rodzą się uprzedzenia, lęki i niechęci wobec braci i sióstr mówiących innymi językami, posiadającymi inny odcień skóry lub wyznających inną religię - zaznaczył kard. Dziwisz.

Przekonywał też, że cały Kraków potrzebuje takich świadectw, aby było w nim mniej anonimowości, więcej zaś

zdrowej radości, entuzjazmu, wzajemnej życzliwości i poczucia braterstwa. - Taka jest nasza odpowiedź na permanentne napięcia, spory i konflikty występujące na polskiej scenie politycznej - mówił.

Kardynał po Eucharystii razem z królem Kacprem poprowadził czerwony, europejski orszak. Mimo dużego mrozu, za monarchami do stajenki ruszyły setki osób. Krakowianie w ten sposób chcieli podziękować Bogu za wszelkie łaski, którymi obdarzył ich w minionym roku.

- Jesteśmy tu między innymi dlatego, że ta tradycja odrodziła się po wielu latach, a to przecież piękny zwyczaj. Trzej Królowie to symbol wędrówki ludzi do Jezusa i warto chociaż raz w roku w taką krótką podróż się wybrać. Niesiemy Mu ze sobą nie tylko nasze troski, ale też czyste serca - przekonywała Basia z Krakowa.

Tradycyjnie podczas orszaku zbierano datki na utrzymanie tzw. mieszkań wspieranych, prowadzonych przez Dzieło Pomocy św. Ojca Pio, które od wielu lat pomaga wychodzić z bezdomności. Zebrane środki wspomogą utrzymanie tzw. mieszkań wspieranych, w których osoby i rodziny bezdomne uczą się samodzielności. Wśród kwestujących byli m.in. stypendyści Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia.

Za: ekai.pl 2017-01-06 Kraków,

Mylapore - dziedzictwo św. Tomasza Apostoła

Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego (Mt 28,19).

Katedra i grób Apostoła

Przejawem wczesnego kultu św. Tomasza było wzniesienie już w II wieku niewielkiej świątyni w słynącym cudami miejscu jego męczeństwa, zwanym Wzgórzem św. Tomasza. Następnie szczątki Apostoła przeniesiono do odległego około 10 km Mylapore, a nad grobem wybudowano kościół, o którym wspominał wenecki podróżnik Marco Polo w relacji ze swej podróży w 1292 roku. Portugalczycy zastali budowlę w ruinie, lecz już około 1520 roku wzniesli nową okazalszą świątynię, która przetrwała ponad 400 lat. Budowę obecnej katedry rozpoczęto w 1390, a zakończono w 1896 roku.

Mylapore, to obecnie dzielnica Chennai (do 1997 r. Madras) gorącej, zatłoczonej, głośniejszej i przez znaczną część roku spowita gęstym smogiem Indyjska metropolia, stolicy Tamil Nadu. Chennai to przykład typowego indyjskiego miasta z całym jego niepojętym dla przeciętnego Europejczyka chaosem, rozgardiaszem i nieustanną, całodobową wibracją. To także miasto z długą tradycją intelektualną i artystyczną, z licznymi religijnymi, parareligijnymi i du-

Tradycja głosi, że wkrótce po Zesłaniu Ducha Świętego oraz otrzymaniu daru języków apostołowie drogą losowania wybrali kierunki swych podróży misyjnych. Tomaszowi przypadła Persja i Indie. Znając jego skłonność do ryzykownych przedsięwzięć (por. J 11,16), możemy przypuszczać, że przyjął to z zadowoleniem. Ponadto w trudniejszych warunkach łatwiej zrzucić ciężący mu na pewno na sercu wyrzut zwątpienia. Nosił także w duszy skierowane bezpośrednio do niego słowa Mistrza: Ja jestem drogą i prawdą, i życiem (J 14,6).

Apostołowie wyruszyli w różne strony świata, by głosić Dobrą Nowinę i łączyć ludzi w chrześcijańskie wspólnoty wiary. Dzisiaj rzesze pątników pielgrzymują do ich grobów, by z miejsc świętych czerpać umocnienie w wierze. Oddajemy hołd prochom św. Piotra w Rzymie, św. Jakuba w Santiago de Compostela, św. Jana w Efezie... Najdalej jednak od rodzinnej Galilei spoczęły szczątki doczesne tego, który zwątpił – św. Tomasza Apostoła.

Dzieje Apostolskie nie wspominają o dalszych losach Tomasza zwanego Didymosem, czyli bliźniakiem. Natomiast tradycja oparta na apokryfach z II i III wieku przypisuje mu prowadzenie działalności ewangelizacyjnej wśród mieszkających w Persji Fartów oraz na terenie południowych Indii.

Według tych tekstów św. Tomasz Apostoł przebywał w Indiach od roku 52 do męczeńskiej śmierci w roku 72, zakładając wiele ośrodków promieniujących przez wieki chrześcijaństwem wschodnich rytuałów. Po przybyciu w XVI wieku Portugalczyków znaczna część tych ośrodków przyjęła zwierzchnictwo Rzymu. Ewangelizacja prowadzona przez portugalskich i hiszpańskich misjonarzy szybko przyczyniła się do dalszego wzrostu liczby katolików na tych terenach.

chowymi ośrodkami i szkołami. Głęboko konserwatywne miasto z nieskończoną długą, szeroką plażą, z fantastyczną (jedną z najostrzejszych na świecie) kuchnią, barwnymi bazarami, tłumami nieobecnych duchem, półnagich świętych mężów śpiących na chodnikach. Miasto pięknych świątyń, gór śmieci, żebraków ale także największe skupiska chrześcijan w Indiach.

Kościół w Indiach, oprócz funkcji duszpasterskiej, spełnia tu ważną rolę cywilizacyjną. Prowadzone są szkoły, lecznice oraz ośrodki charytatywne. Budowane są piękne i nowoczesne świątynie. Liczba wiernych oraz powołań kapłańskich i zakonnych znacznie wzrosła w ostatnich latach.

Katedra św. Tomasza Apostoła w Chennai

Jasnokremowy kolor wieży, ścian i wieżyczek wyłożony słońcem południa znakomicie harmonizuje z nieskazitelnym błękitem nieba. W widnym wnętrzu, na wprost głównego wejścia, pod mensą ołtarza znajduje się nisza, a w niej skromny grobowiec z kamiennych płyt mieszczący szczątki św. Tomasza.

W centralnym punkcie ołtarza umieszczona jest figura Chrystusa Zmartwychwstałego stojącego na kwiecie lotosu, a także widoczny w głębi ostrołukowy witraż przedstawiający św. Tomasza w otoczeniu Apostołów, wkładającego rękę do boku Chrystusa. Z lewej strony przy ścianie św. Tomasz siedzący na biskupim tronie. Wydaje się, jak gdyby właśnie nauczał zgromadzone rzesze słuchaczy lub przed dalszą podróżą powierzał swemu następcy zwierzchnictwo duchowe nad wspólnotą. Jest jeszcze słynąca łaskami figura Matki Bożej z Mylapore oraz figury świętych: Franciszka Ksawerego i Jana de Brito, którzy w XVI wieku prowadzili działalność misyjną na tych terenach. Kamienna tablica oraz pomnik upamiętnia pobyt Ojca Świętego Jana Pawła II, który 5 lutego 1986 roku nawiedził tę bazylikę katedralną, modlił się u grobu Apostoła oraz błogosławił chorych i inwalidów. Godne uwagi jest muzeum katedralne, a w nim cenny relikwiarz zawierający m.in. grot włócznie, która przebiła pierś św. Tomasza.

*Za Jerzym Bardskim
„Królowa Apostołów – Miejsca Święte”*

Anioł Pański **8 stycznia 2017**

W ubiegłą niedzielę obchodziliśmy uroczystość Chrztu Jezusa, dlatego Ojciec Święty rozważał Ewangelię (Mt 3,13-17), która przedstawia scenę kiedy Jezus „stoi w kolejce nad Jordanem (...) Prosi Jana o chrzest, aby wypełniła się sprawiedliwość (por. w. 15), aby zrealizowany został plan Ojca, który dokonuje się na drodze posłuszeństwa i solidarności ze słabym i grzesznym człowiekiem, na drodze pokory i pełnej bliskości Boga ze swoimi dziećmi. Ponieważ Bóg jest bardzo blisko nas, bardzo!”

Po modlitwie „Anioł Pański” papież powiedział, że z racji święta Chrztu Pańskiego ochrzcił tego dnia pokaźną grupę dzieci oraz młodego katechumena. Prosił o modlitwę za „wszystkich rodziców przygotowujących się obecnie do chrztu swojego dziecka oraz tych, którzy właśnie go celebrowali”, jak również za tych, którzy „żyją na ulicy, dotkniętych zimnem, a często też obojętnością.”

Podziękował za okazję, aby podkreślić, że Bierzmowanie nie jest tylko „sakramentem pożegnania, jak niektórzy go nazywają, oj, nie, nie! Jest on przede wszystkim punktem wyjścia w życiu chrześcijańskim.”

Zaprosił do przyłączenia się do Światowej Sieci Modlitwy Papieskiej upowszechniającej również za pośrednictwem sieci społecznościowych intencje modlitewne, które proponuje w każdym miesiącu dla całego Kościoła. W ten sposób realizuje się apostołat modlitwy i wzrasta komunია.

Tłumaczenie: Radio Maryja <http://www.radiomaryja.pl/>

Pamiętajmy o modlitwie za Ojca Świętego i w jego intencjach, które publikujemy poniżej:

Intencje papieskie **styczeń 2017**

Intencja ewangelizacyjna:

Aby wszyscy chrześcijanie, dochowując wierności nauczaniu Pana, angażowali się, przez modlitwę i miłość braterską, na rzecz przywrócenia pełnej jedności kościelnej i współpracowali, mierząc się z aktualnymi wyzwaniami stojącymi przed ludzkością.

Dzień w Luang Phrabang

W Luang Phrabang dzień zaczyna się dużo przed świtem, gdy delikatne dźwięki dzwoneczków odzywają się w prawie setce miejscowych klasztorów, wzywając żyjących tu mnichów na pierwszą poranną medytację.

Bosi, z ogolonymi głowami, ubrani w szafranowe szaty, przyjmują pozycję kwiatu lotosu i siadają rzędami przed świątynnym posągami Buddy, oddając się rozmyślaniom, od czasu do czasu przerywanym szmerem wspólnej modlitwy.

Również o świcie wskazani przez przełożonego mnisi wychodzą na kwestę, niosąc miedziane naczynia z pokrywami, zawieszone na sznurach przerzuconych przez ramię. Ich długie szeregi, jak barwne gąsieniczki dość spieszenie przesuwają się w różnych kierunkach ulicami miasta, gdzie już czekają na nich ofiarodawcy. Są to zarówno zwykli mieszkańcy jak i „instytucje”: przed każdym sklepem, warsztatem rzemieślniczym, jadłodajnią czy hotelikiem stoi naczynie z ryżem (rzadko coś więcej), z którego wyznaczony pracownik

wydziela po łyżce pokarmu do naczyń niesionych przez mnichów. Karmienie mnichów to zaszczyt, obowiązek i zasługa; im większą liczbę mnichów obdaruje się pożywieniem, tym większa. Ponieważ wielkość zasługi nie zależy od ilości rozdanego pożywienia lecz od liczby obdarowanych, ofiarowane porcje jedzenia są dosłownie mikroskopijne: parę ziarenek ryżu, jakiś owoc, czasem małe pakietki, zawinięty w palmowy liść i przewiązany trawą – wewnątrz są smażone warzywa, mięso lub coś słodkiego. Ponieważ na wszystkim można zrobić interes, są także przygotowane dla turystów ofiarne zestawy, składające się z wiklinowego naczynia na ryż i kilku lub kilkunastu pakietków (cena 1-2 USD).

Gdy któryś mnich stwierdza, że zbiera już wystarczającą porcję jedzenia, zakrywa swe naczynie szatą, ale nie opuszcza szeregu kwestujących towarzyszy, dalej wraz z nimi przemierzając ulice miasta. Po powrocie do klasztoru mnisi spożywają pierwszy, skromny posiłek, po czym udają się do swoich zajęć, wyznaczonych przez przełożonego. Oprócz zwykłych czynności gospodarskich i porządkowych, mnisi poświęcają się medytacjom, samokształceniu i nauczaniu.

W Birmie i innych krajach regionu każdy młody człowiek (często także dziewczynki) spędza jakiś czas w klasztorze, co traktowane jest jako szkoła życia oraz nobilitacja społeczna. Pobyt w klasztorze bywa jedyną edukacją jaką rodzice mogą zapewnić swoim dzieciom, dlatego mnisi przywiązują dużą wagę do kształcenia. Oczywiście nauki tej nie można rozpatrywać w kryteriach europejskich; pobyt w klasztorze trwa czasem tylko parę tygodni, najczęściej parę miesięcy, rzadko parę lat – tylko nieliczni pozostają mnichami na zawsze.

W samo południe mnisi zjadają drugi w ciągu dnia i zarazem ostatni posiłek, po którym nadwyżki pokarmowe (je-

śli takowe zostają) rozdzielane są wśród ubogich, którzy o tej porze gromadzą się przy bramach klasztornych.

Popołudnia w klasztorach poświęcone są nauce, czytaniu ksiąg i medytacjom, przy czym od szóstej do dziewiętej wieczorem odbywa się druga wspólna medytacja, po której mnisi udają się na spoczynek.

W klasztorach Luang Phrabang jednorazowo przebywa kilkuset mnichów (500-800), ale stałych jest ich tylko około trzystu. Tylko!!! Pomyślcie, jak wielka jest ofiarność tego niespełna dwudziestotysięcznego miasta, należącego do najbiedniejszych krajów świata, które potrafi wyżywić taką liczbę ludzi.

Luang Phrabang jest historycznie pierwszą stolicą Laosu i już w XIV wieku, ze względu na swoje bogactwo zwany był Złotym Miastem (Xien Hong). W połowie XIV wieku przywieziono tu złotą statuetkę Buddy, dar władcy Imperium Khmerskiego, Jayavarmana. Wysoki na 83 cm posążek zwał

się Phra Bang i od samego początku cieszył się wielką sławą i czcią; na jego cześć miasto zmieniło nazwę na Królewski (Luang) Phra Bang.

Jak przystoi na stołeczne miasto królewskie, jest tu pałac – co prawda zbudowany przez Francuzów w 1904 roku, ale jego architektura wyraźnie nawiązuje do tradycyjnego stylu laotańskiego: wysoki, bardzo stromy, zakrzywiony ku górze dach, dużo bogato rzeźbionych elementów drewnianych, jak gzymsy, kolumny, futryny okien i drzwi oraz – oczywiście – same drzwi.

W 1975 roku, po rewolucji, podczas której, w niewyjaśnionych okolicznościach zaginął król wraz z całą rodziną, pałac został zamieniony z Muzeum Historii Miasta. Przed wejściem w jego progi należy zdjąć obuwie, a osoby w „nieprzystojnym” stroju nie są tu wpuszczane; nie wiadomo, czy Laotańczycy czczą w ten sposób pamięć rodziny królewskiej, czy też może okazują szacunek złotemu posązkowi Phra Bang, rezydującemu w jednej z pałacowych sal i

będącemu jednym z najświętszych przedstawień Buddy.

Muzeum mieści także całą kolekcję innych figurek Buddy, pochodzących z Indii, Kambodży, Birmy, Laosu i Syjamu (obecnej Tajlandii), dającą przegląd różnych stylów rzeźby tego regionu. Niewielka lecz ciekawa ekspozycja gromadzi ponadto liczne przedmioty kultu religijnego, wytwory rzemiosła artystycznego jak broń, naczynia, ozdoby i tkaniny, a także całe gotowe stroje noszone tak na co dzień jak i przy okazji różnych uroczystości.

Oglądać można także pokoje zajmowane dawniej przez parę królewską, zdjęcia rodzinne i oficjalne a także ich stroje

oficjalne i koronacyjne oraz dary, jakie otrzymali od odwiedzających ich przedstawicieli innych państw – w tym model wawelskiego Szczerbca, ofiarowany przez delegację polską i kamień księżycowy – dar delegacji amerykańskiej.

Prywatne pokoje króla i królowej urządzone są w stylu raczej europejskim, bardzo skromnie i nowocześnie, bez nawet śladu przysłowiowego wschodniego przepychu.

Pałac otoczony jest skromnym, ale starannie utrzymanym ogrodem, w którym znajduje się kilka innych pawilonów, w tym dwie świątynie oraz budynek mieszczący teatr tańca, gdzie postanowiliśmy spędzić wieczór.

W zakolu rzeczonym utworzonym przez łączącego się tu Mekongu i Nam Khan można zwiedzać skupisko klasztorów. Najważniejszy i chyba najpiękniejszy kompleks świątynny Wat Xiang Thong znajduje się na północno-wschodnich peryferiach miasta, tuż nad brzegiem Mekongu. Klasztor Złotego Miasta (bo tak po polsku brzmi jego nazwa), powstał w 1560 roku i mimo licznych najazdów obcych wojsk udało mu się w nienaruszonym stanie dotrzeć do naszych czasów, dając nam pojęcie o czystym laotańskim stylu w architekturze sakralnej. Główna świątynia, sim, ma piękny, drewniany dach, stromo opadający niemal do podłoża i bogato dekorowane ściany. Od wschodu na ścianie szczytowej znajduje się wspaniała mozaika przedstawiająca drzewo życia na czerwonym podłożu. Wnętrze także robi imponujące wrażenie: bogato rzeźbione kolumny podtrzymują strop dekorowany kołami Dharmy – motywami dekoracyjnymi, symbolizującymi prawo i sprawiedliwość (ale nie w rozumieniu braci K.).

Znajduje się tu wspaniały posąg leżącego Buddy odlany z brązu i uważany za najpiękniejszy w Laosie. Obok głównej świątyni wybudowano cały szereg mniejszych kaplic i innych budynków, w tym kaplicę pogrzebową mieszczącą ogromny drewniany karawan oraz urny z prochami członków rodziny królewskiej.

Z pośród kilkunastu świątyń warto jeszcze wymienić Wat Vixounnarat, zwany także That Makmo – najstarszą świątynię Luang Phrabang, mimo zmiennych kolei losu, nieprzerwanie służącą kultowi od roku 1513. W roku 1887 wat bardzo ucierpiał na skutek pożaru, wznieconego przez bandę rabusiów z Yunanu, ale nawet podczas odbudowy był tu sprawowany kult. Wnętrze świątynne mieści wspaniałą kolekcję drewnianych figurek Buddy z których najstarsze pochodzą z XIV wieku.

Ciekawostką jest to, że większość z nich przedstawia Buddę w stojącej pozycji, w mdrze przyzywającego deszcz, pod-

czas gdy najczęściej na posązkach przedstawiana jest mudra bhumhi-sparśa, czyli branie ziemi na świadka (dotykanie ziemi). Bardzo ciekawy jest też posązek medytującego Buddy, którego osłania wąż Naga z ciemno czerwonymi oczami w każdej ze swoich siedmiu głów.

Nad miastem dominują wzgórza Phu Si. Wzniesienie nie jest wysokie – wchodzi się na nie ścieżką prowadzącą zygzakami, po 329 stopniach, mijając po drodze liczne kaplice i groty mieszczące posągi Buddy. Na szczycie znajduje się górująca nad miastem świątynia – powstała w XX wieku.

Ze wzgórza roztacza się wspaniały widok na leżące w dole miasto. Jak na dłoni widać główną ulicę i skupione przy niej liczne zabudowania klasztorne. Widać rzekę Mekong i Nam Khan omywające wysunięty ku wschodowi cypel, wylaniają-

ce się spośród zieleni strome, złotawe dachy licznych pagód oraz smukłe iglice stup. Niebawem zaczyna się spektakl pod tytułem „Zachód słońca”. Jasny, pomarańczowy dysk powoli opada ku horyzontowi, zmieniając barwy otaczającego nas świata.

Wszystko pogrąża się w ciepłej, złoto-purpurowej mgiełce, zacierającej ostre dotąd, wyraźne kontury poszczególnych budowli. Po chwili miasto pod nami zalewa ametystowa poświata, a na niebie chmury w ostatnich promieniach słońca lśnią złotem i czerwienią. Zmierzch zapada błyskawicznie, gdy tylko tarcza słoneczna niknie za widnokręgiem.

W Luang Phrabang funkcjonuje miejski teatr, który dawniej nosił nazwę „Królewskiego”. W repertuarze teatru znajdują się spektakle inspirowane tematami związanymi z codziennymi zajęciami Laotańczyków, jak połowy ryb, prace rolnicze, czy uroczystości rodzinne, a także sceny z mitologii, o wyraźnych wątkach hinduistycznych. Sala teatralna,

służąca w czasach królewskich do przyjmowania mniej oficjalnych gości, obecnie jest dość zaniedbana, ale wspaniałe malowidła ściennie przypominają o dawnej świetności. Także egzotyczna muzyka, bogate, barwne stroje i perfekcyjnie wykonane tańce wzbudza zainteresowanie i podziw.

A to jeszcze nie koniec dnia – można jeszcze odwiedzić nocny targ, będący swoistą specjalnością Luang Phrabang.

O zmierzchu główna ulica miasta zostaje zamknięta dla ruchu i na kilkusetmetrowym odcinku zamienia się w barwny, wschodni bazar. Sprzedaje się tu wszystko, ale trzeba przyznać, że większość kramów oferuje towary przeznaczone dla turystów. Można nabyć przede wszystkim jedwabie, zarówno odzież jak obrusy, narzuty, makaty i inne ozdoby, haftowaną bawełnę, liczne, drobne przedmioty użytku codziennego oraz typowe pamiątki i zabawki.

Krystyna Słoczyńska

PLAN KOŁĘDY 2016/2017

KS. PROBOSZCZ - STANISŁAW SUDOŁ

12 42 443 68

15.I. 2017 r. – NIEDZIELA – 15.30.

UL. KASZTELAŃSKA – CAŁA Z WYJĄTKIEM 30, 32, 34, 38

16.I. 2017 r. – PONIEDZIAŁEK – 15.30.

UL. KASZTELAŃSKA – 30, 32, 34, 38-11

UL. WYCZÓŁKOWSKIEGO – CAŁA

17.I. 2017 r. – WTOREK – 15.30.

UL. FOCHA – CAŁA

KS. TOMASZ GĘDŁEK

14.01.2017 SOBOTA – OD 15.00

UL. KOŚCIUSZKI 52-84 (PARZ.)

16.01.2017 PONIEDZIAŁEK – OD 15.00

UL. RYBNA, KAMEDULSKA, BRUZDOWA, PAJĘCZA, UKRYTA

17.01.2017 WTOREK – OD 17.00

UL. KOMOROWSKIEGO 1-4

18.01.2017 ŚRODA – OD 15.00

UL. KOMOROWSKIEGO 5-8

19.01.2017 CZWARTEK – OD 17.00

UL. KOMOROWSKIEGO 9-11A

20.01.2017 PIĄTEK – OD 15.00

UL. DOJAZDOWA, JASKÓŁCZA

21.01.2017 SOBOTA – OD 15.00

UL. DUNIN-WĄSOWICZA 2-4

23.01.2017 PONIEDZIAŁEK – OD 15.00

UL. DUNIN-WĄSOWICZA 5-7

24.01.2017 WTOREK – OD 17.00

UL. DUNIN-WĄSOWICZA 8-10

25.01.2017 ŚRODA – OD 15.00

UL. DUNIN-WĄSOWICZA 11, 14

26.01.2017 CZWARTEK – OD 17.00

UL. DUNIN-WĄSOWICZA 16, 18

27.01.2017 PIĄTEK – OD 15.00

UL. DUNIN-WĄSOWICZA 20, 22

28.01.2017 SOBOTA – OD 15.00

UL. DUNIN-WĄSOWICZA 24, 26

06.02.2017 PONIEDZIAŁEK – OD 15.00

UL. UJEJSKIEGO 2A-5

07.02.2017 WTOREK – OD 15.00

UL. UJEJSKIEGO 6-10

08.02.2017 ŚRODA – OD 15.00

UL. UJEJSKIEGO 11-15

KS. RYSZARD PŁYWACZ

14.01.2017 – SOBOTA – OD 10.00

UL. FILARECKA 9-20

16.01.2017 – PONIEDZIAŁEK – OD 16.00

UL. FILARECKA 21-24

18.01.2017 – ŚRODA – OD 17.00

UL. PRZEGON

19.01.2017 – CZWARTEK – OD 16.00

UL. WŁÓCZKÓW 2-8

21.01.2017 – SOBOTA – OD 11.00

UL. WŁÓCZKÓW 10-22

KS. PAWEŁ GAŁUSZKA

tel. 12 42 443 61

16.01.2017 r. – PONIEDZIAŁEK – od 14.00

UL. SENATORSKA 25

17.01.2017 r. – WTOREK – od 15.00

UL. SENATORSKA 24

18.01.2017 r. – ŚRODA – od 15.00

UL. SENATORSKA 1-17, 18, 18a, 19, 23

19.01.2017 r. – CZWARTEK – od 15.00

UL. DROŻYNA

UL. MAŁCZEWSKIEGO

UL. ZAŚCIANEK

20.01. 2017 r. – PIĄTEK – od 14.00

UL. FAŁATA 2

21.02. 2017 r. – SOBOTA – od 9.00

UL. JAXY GRYFITY

UL. EMAUS 19-57 a

23.01. 2015 r. – PONIEDZIAŁEK – od 14.00

UL. FAŁATA 4

24.01.2016 r. – WTOREK od 15.00

UL. PRUSA 1 - 3

25.01.2016 r. – ŚRODA- od 15.00

UL. PRUSA 4 - 9

26.01.2016 r. – CZW ARTEK- od 15.00

UL. PRUSA 10 - 16

27.01.2016 r. – PIĄTEK- od 14.00

UL. PRUSA 17 - 23

30.01.2016 r. – PONIEDZIAŁEK- od 14.00

UL. PRUSA 24 - 39

31.01.2016 r. – WTOREK od 15.00

UL. SYROKOMLI 3 - 11 a

02.02.2016 r. – CZWARTEK- od 15.00

UL. SYROKOMLI 12-18

03.02. 2017 r. – PIĄTEK – od 14.00

UL. SYROKOMLI 19-26

04.02.2016 r. – SOBOTA – od 9.00

AL. KRASIŃSKIEGO 4, 6, 12, 14, 18, 20, 22, 24 a b, 26, 28, 30, 32

Św. Bernard z Clairvaux OCist, opat i doktor Kościoła (1090 - 1153)

Zakon Cystersów (skrót *OCist*), do którego wstąpił w roku 1113 Bernard z Clairvaux – to katolicki zakon monastyczny, reformowany, posługujący się regułą benedyktyńską, założony w 1098 r. przez św. Roberta z Molesme. Wskutek sporu, (założyciel cystersów był zwolennikiem stylu eremicko-ascetycznego) św. Robert wraz z dwudziestoma mnichami odszedł z benedyktyńskiego klasztoru w Molesme i osiadł w Cîteaux we Francji. Nowe zgromadzenie powracało do ewangelicznej prostoty i praktyki ubóstwa; według tej reguły cysters miał być pokutnikiem, który odsuwa się od świata doczesnego, żyje w samotności i ciszy; z czasem reguła cystersów była kilkakrotnie łagodzona

Mnisi prowadzili własne gospodarstwa i uprawiali ziemię. Opactwa i klasztory cysterskie stawały się w średniowiecznej Europie ważnymi ośrodkami medycyny, kultury, nauki, wprowadzającymi postęp w rzemiośle i rolnictwie. Zakon wydał około 850 świętych i błogosławionych. Z jego szeregów pochodziło ponad stu biskupów.

Bernard urodził się w rycerskim rodzie pod Dijon (Francja) w 1090 r. Jego ojciec, należał do miejscowej arystokracji i, jako wasal księcia Burgundii, marzył dla syna o karierze dworskiej. Kiedy Bernard miał 17 lat, umarła mu matka. Zwrócił się wówczas do Maryi, by mu zastąpiła matkę ziemską. Będzie to jeden z rysów charakterystycznych jego ducha: tkliwe nabożeństwo do Bożej Matki. Mając 22 lata wstąpił do surowego opactwa cystersów w Cîteaux, pociągając za sobą trzydziestu towarzyszy młodości. Niedługo potem również jego ojciec wstąpił do tego opactwa.

Nadmierne pokuty, jakie Bernard zaczął sobie zadawać, tak dalece zrujnowały jego organizm, że był już bliski śmierci. Kiedy tylko poczuł się nieco lepiej, wraz z 12 towarzyszami został wysłany przez św. Stefana, opata Cîteaux, do założenia nowego

zgromadzenia, któremu Bernard nadał nazwę Jasna Dolina (*Clara Vallis – Clairvaux*). Jako pierwszy opat tegoż klasztoru, mając 25 lat, otrzymał święcenia kapłańskie i przez 38 lat był jego przełożonym. W ciągu swojego bogatego życia założył około trzystu fundacji, w tym także cysterską fundację w Jędrzejowie (1149 r.). (Liczne klasztory cysterskie w Polsce - ok. 30 - działały do rozbiorów; na przełomie XVIII i XIX wieku nastąpiła ich kasata we wszystkich trzech zaborach. Obecnie nadal czynne są opactwa w Krakowie Mogile w Jędrzejowie, Szczyrzycu, Wąchocku, oraz parafie w Oliwie, Henrykowie i Sulejowie prowadzone przez cystersów).

Św. Bernard był postacią charyzmatyczną, barwną i wszechstronną: bronił papieża Innocentego II, położył kres schizmie Anakleta w Rzymie, wystąpił przeciwko tezom Abelarda, znanego dialektyka, intelektualizującego prawdy wiary i skłonił go do pojednania się z Kościołem; występował w obronie żydów, walczył z herezją katarów. Bernard stał się słynny dzięki przypisywanym mu cudom, talentowi oratorskiemu, wiedzy filozoficznej, silnej osobowości i duchowości. Był doradcą książąt, biskupów i papieży. Gdy jeden z jego uczniów został papieżem (Eugeniusz III) skierował do niego - jako ojciec duchowy - tekst zawierający wskazówki: jak być dobrym papieżem. Ukazał w nim głęboką tajemnicę Kościoła i tajemnicę Chrystusa.

W swoich licznych pismach i kazaniach zawarł uniwersalne dla każdego chrześcijanina wskazania, że wiara to przede wszystkim osobiste, intymne spotkanie z Jezusem, to doświadczenie Jego bliskości, Jego przyjaźni, Jego miłości.

Bernard, jako teolog czerpał z teologii św. Augustyna i ojców greckich. Głosił, że najważniejszym elementem tworzą-

cym obraz Boży w człowieku jest wolność – wolność od konieczności, oraz wolność od przymusu. Obraz ten zachowuje w sobie także człowiek w stanie grzechu, gdyż także on, choć w sposób ograniczony i osłabiony, poprzez wolę zjednoczoną z rozumem aż do końca życia posiada zdolność wyboru. Najbardziej znane dzieła Bernarda to *Komentarz do Pieśni nad Pieśniami*; pisał także dzieła o charakterze apologetycznym i dogmatycznym. Na drodze poznawania Boga pierwszeństwo dawał miłości, jako tej która pozwala objąć prawdy niepoznawalne rozumem.

Bernard wyróżniał się także szczególnym nabożeństwem do Matki Bożej. W jednym z jego pięknych kazań poświęconych Matce Bożej głosił: „W niebezpieczeństwach, w niedostatkach, w niepewnościach myśl o Maryi, wzywaj Maryję. Niech Ona nie schodzi z twoich warg, nie opuszcza nigdy twego serca; i aby otrzymać pomoc Jej modlitwy, nie zapominaj nigdy o przykładzie Jej życia. Jeśli idziesz za Nią, nie zboczysz, jeśli modlisz się do Niej nie możesz rozpaczać; jeśli myślisz o Niej, nie pomylisz się. Jeśli Ona cię wspiera, nie upadniesz; jeśli Ona się tobą opiekuje, nie masz się czego obawiać; jeśli Ona cię prowadzi, nie zmęczysz się; jeśli Ona ci sprzyja, dojdiesz do celu.”

Św. Bernard zmarł 20 sierpnia 1153 r. Do chwały świętych wyniósł go papież Aleksander III w 1174 r. a papież Pius VIII w roku 1830 ogłosił go Doktorem Kościoła. Jest czczony jako patron cystersów, Burgundii, Ligurii, Genui, Pelplina, a także pszczelarzy, wzywany jako opiekun podczas klęsk żywiołowych, sztormów oraz w godzinie śmierci.

Oprac. Emilia Mendel

KRAKÓW według Felicji

BYŁO:

- Już stało się tradycją, że zawsze w styczniu Krakowska Orkiestra Staromiejska organizuje koncert noworoczny. Zespół występuje, w różnych miejscach Krakowa, na różnych scenach, tym razem zagrał w teatrze Groteska. Brałam udział w wielu noworocznych koncertach orkiestry i za każdym razem nie mogę wyjść z podziwu jak niezwykłą pracę z młodzieżą wykonuje Wiesław Olejniczak. Z młodzieżą, bowiem zespół stanowią młodzi artyści czasem nawet kilkunastoletni, którzy swój pierwszy muzyczny szlif otrzymują w orkiestrze. To dyrygent uczy ich nut, gry na instrumencie, przegrywa z nimi najbardziej znane utwory w literaturze muzycznej. Słowem kształci ich muzycznie, a kiedy uzna, że są gotowi wprowadza do zespołu, gdzie grając na licznych koncertach, także w plenerach, często maszerując, zdobywają to, co jest najcenniejsze: muzyczne doświadczenie. Nie łatwa to praca, bo jak to bywa w młodzieżowych zespołach, rotacja muzyków jest dość spora. Młodzież, póki się uczy i studiuje, to ma czas na granie, lecz w dorosłym życiu zazwyczaj rezygnuje z tej przyjemności. Więc dyrygent ciągle swą orkiestrę buduje na nowo, ciągle uczy. I tak od 1988 roku. Nie przeszkadza to zespołowi w odnoszeniu wielu sukcesów. Trofea zespołu są liczne i międzynarodowe i nie zmieszczą się w jednej szafie. Rok 2016 też był pod tym względem szczęśliwy dla orkiestry, gdyż przyniósł trzy główne nagrody na konkursie w Hiszpanii, w Barcelonie „Golden Sardana”. Przez blisko 30 lat orkiestra zjeżdżała Polskę wszędzie i wzdłuż wielokrotnie grając zagranicą m.in.: w Austrii, Niemczech, Francji, Holandii, Włoszech, Czechach, a także na Węgrzech i Ukrainie oraz w Watykanie. Co roku zespół występuje na blisko 80 koncertach. Krakowska Orkiestra Staromiejska ma w swoim repertuarze utwory klasyczne a także show parady i musztry paradne. To rzadkość. Może właśnie, dlatego orkiestra jest za granicą znana, podziwana i poważana.

JEST:

- Archidiecezja krakowska przygotowuje się do procesu beatyfikacyjnego kard. Franciszka Macharskiego. Były metropolita krakowski może już wkrótce zostać błogosławionym. Senator PO i były szef MON - Bogdan Klich uważa, że ma nawet dowody na świętość kardynała. Polityk i absolwent medycyny poinformował kurię, że kard. Macharski uzdrowił jego syna. Przedstawiciele krakowskiego kościoła zbierają informacje potrzebne do rozpoczęcia do procesu beatyfikacyjnego kard. Franciszka Macharskiego, który zmarł 2 sierpnia 2016 roku. Osoby związane z kardynałem, m.in. siostry albertynki, u których mieszkał do śmierci, gromadzą jego listy i wspomnienia, które pozwolą, aby były metropolita krakowski za kilka lat został błogosławionym. Wyniesienie na ołtarze jest możliwe najwcześniej za pięć lat od śmierci, chyba że papież zdecyduje inaczej. Senator PO Bogdan Klich - blisko związany z kardynałem Macharskim uważa, że zmarły pół roku temu metropolita mógłby zostać uznany nawet za świętego. Deklaruje, że razem z żoną są gotowi zaświadczyć o jego świętości, wysłał w tej sprawie list do kurii. - Wymodlił zdrowie dla naszego najmłodszego syna, który jako półroczne niemowlę ciężko zachorował. Wydawało się, że medycyna jest bezradna. Kardynał chrzczył syna, znaliśmy się od dawna, bywał u nas w domu. Miałem więc śmiałość, by w środku nocy do niego zadzwonić. Bogdan Klich dodaje, że w modlitwie pomogły siostry albertynki u których mieszkał kardynał. Nagle syn byłego szefa MON wyzdrowiał, a żaden z lekarzy nie potrafił naukowo wytłumaczyć, dlaczego choroba tak szybko zniknęła. Bogdan Klich wspomina też reakcję kardynała, kiedy ten dowiedział się, że syn polityka czuje się już dobrze. - Kiedy opowiedzieliśmy mu o tym, uśmiechnął się tylko. W jego przypadku uśmiech zastępował długą frazę, z której kardynał był znany - wspomina senator.

- Społeczny Komitet Odnowy Zabytków Krakowa wskazał dziesięć zabytków, które otrzymają finansowe wsparcie na lata 2017-2019. W tym okresie na krakowskie zabytki z budżetu kancelarii prezydenta najprawdopodobniej przypadnie 90 mln zł. Z tej puli aż 42 mln zł zostaną przeznaczone na 10 projektów wskazanych przez SKOZK. Które zabytki mogą liczyć na wsparcie z budżetu kancelarii prezydenta Andrzeja Dudy i w jakiej wysokości? Konserwacja sarkofagów na Wawelu (królów polskich, wieszczów i bohaterów narodowych) - 3 126 045 zł. Prace badawcze i konserwatorskie Ołtarza Wita Stwosza - 6 716 123,49 zł. Utworzenie Muzeum Polskiej Prowincji Dominikanów - 2 264 755,87 zł. Renowacja krużganków w Klasztorze Franciszkanów - 2 421 954,45 zł. Rewaloryzacja zabytkowych polichromii w krypcie kościoła Pijarów - 1 976 776,40 zł. Remont Synagogi i cmentarza Remuh - 2 354 976,54 zł. Konserwacja wnętrza kościoła Bożego Ciała - 3 969 579,91 zł. Kompleksowy remont gmachu Polskiego Towarzystwa Gimnastycznego Sokół - 9 622 787,05 zł. Muzeum Cystersów w Mogile - 2 748 491,49 zł. Rewitalizacja historycznych piwnic Opactwa Benedyktynów w Tyńcu - 6 761 771,25 zł.

- W kopalni soli Wieliczka turystom i kuracjom udostępnionych jest 4 proc. podziemnych wyrobisk o charakterze zabytkowym. W pozostałych 96 proc. pracują górnicy, kontrolując zarówno najcenniejsze komory i chodniki, jak i te podlegające likwidacji. Górnicy ograniczają zagrożenia naturalne, a także usuwają skutki wielowiekowej eksploatacji soli - poprzez renowację wyrobisk zabytkowych (obudowy drewniane, kotwienie, przebudowy) oraz likwidację niezabytkowych pustek (wypełnianie piaskiem lub mieszaninami iniekcyjnymi). W ten sposób zapewniają coraz wyższy poziom bezpieczeństwa podziemiom i miastu, gościom oraz mieszkańcom. Wielicka kopalnia działa nieprzerwanie od połowy XIII wieku. W ciągu siedmiu stuleci górnicy wyrobili w niej 7,5 mln metrów sześciennych tzw. pustek poeksploatacyjnych. W tym czasie na dziewięciu poziomach sięgających do 327 metrów w głąb wydrążono 26 sztol i wybrano sól z 2040 komór. Pod Wieliczką powstał labirynt liczący prawie 300 km korytarzy. Wielicka kopalnia razem z kopalnią soli w Bochni, warzelniami i składami soli tworzyła powstałe pod koniec XIII wieku przedsiębiorstwo królewskie Żupy Krakowskie. Przedsiębiorstwo działało przez blisko 500 lat, aż do pierwszego rozbioru Polski w 1772 r. Żupa krakowska była największym w dawnej Rzeczypospolitej zakładem przemysłowym i jednym z największych w Europie. Zorganizowany ruch turystyczny w wielickiej kopalni odbywa się od końca XVIII w. W 1978 r. kopalnia została wpisana na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Przyrodniczego UNESCO.

BĘDZIE:

- Pożegnalną mszę w intencji kardynała Stanisława Dziwisza zaplanowano na sobotę, 21 stycznia o godz. 11 w Sanktuarium Św. Jana Pawła II w Krakowie - Łagiewnikach. Każdy może wziąć udział w tym uroczystym nabożeństwie. Kard. Stanisław Dziwisz po 11 latach pełnienia funkcji metropolity krakowskiego odchodzi na emeryturę. Ta uroczystość ma być formą podziękowania za posługę kard. Stanisława Dziwisza. Metropolita krakowski odchodzi na emeryturę ponad 11 lat kierowania archidiecezją. Zastąpi go abp. Marek Jędraszewski. Msza święta w sanktuarium rozpocznie się o godz. 11.00. W uroczystości mogą wziąć udział wszyscy wierni, którzy chcą pomodlić się w intencji kardynała. Osoby, które nie będą mogły uczestniczyć w nabożeństwie osobiście, mogą obejrzeć transmisję na antenie TVP Info. W trakcie liturgii zaplanowano krótkie przemówienia i podziękowania w imieniu duchownych, władz miasta Krakowa i wiernych.

- Już od 16 stycznia w ramach programu odbioru odpadów zielonych w Krakowie odbędzie się zbiórka naturalnych choinek. Udział w programie jest bezpłatny. Akcja potrwa do 10 lutego. Wyschnięte bożonarodzeniowe drzewka w wynikającym z harmonogramu dniu odbioru należy wystawić przed posesję (zabudowa jednorodzinna) lub przy altanie śmietnikowej (zabudowa wielorodzinna) do godziny 7 rano. Informacje dotyczące programu odbioru choinek są dostępne również pod numerem telefonu 801 084 084.

Opr. Felicja Niedzielska

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odma-
wiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy
wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół
godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wy-
korzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sa-
kramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

ROZMOWA MIŁOSIERNEGO BOGA Z DUSZĄ
CIERPIĄCĄ.

- Dusza: Panie, i Mistrzu mój, pragnę pomówić z Tobą.
- Jezus: Mów, bo słucham cię w każdy czas, dziecię umi-
łowane, zawsze czekam na ciebie, o czym też pragniesz po-
mówić ze Mną?

- Dusza: Panie, najprzód wylewam u stóp Twoich swe
serce, jako wonność wdzięczności za tyle łask i dobro-
dzieństw, którymi mnie nieustannie obsypujesz i choćbym
je chciała zliczyć, to nie jestem w stanie. Pamiętam tylko to,
że nie było momentu w życiu moim, w którym bym nie do-
znawała opieki i dobroci Twojej.

- Jezus: Miła Mi jest rozmowa twoja, a dziękczynienie
otwiera ci nowe skarby łask, ale dziecię Moje, może byśmy
pomówili nie tak ogólnie, ale w szczegółach o tym co ci naj-
więcej na sercu leży, pomówimy poufnie, szczerze, jako dwa
serca wzajem się kochające. /Dz. 1489/

2. NIEDZIELA ZWYKŁA

(J 1, 29-34)

Jezus dziś zostaje nazwany przez Jana Chrzciciela Ba-
rankiem Boży. Baranek w tradycji i kulturze hebrajskiej
był symbolem niewinnego cierpienia i złożenia siebie w
ofierze. Jezus rzeczywiście jest najbardziej cierpiący spo-
śród najbardziej niewinnych. Pomimo swojej bezgrzesz-
ności decyduje się wziąć konsekwencje i skutki naszych
grzechów. Wielu pyta, dlaczego Bóg pozwala na cierpie-
nie niewinnych. Warto zauważyć, że Jezus bierze udział
w tym cierpieniu – sam cierpi. Nawet On nie podejmu-
je się w swoim nauczaniu wyjaśnień w tej kwestii. Warto,
zamiast szukać wytłumaczeń cierpienia, z pokorą je usi-
łować przyjąć, bo nic innego zrobić tutaj nie można.

ks. Tomasz Gędek

Parafialny chór mieszany "Salwator" zaprasza wszystkich chętnych

do dołączenia do zespołu. Próby odbywają się we wtorki o 20.15
i czwartki o 19.30 w sali pod plebanią. Obecnie przygotowujemy re-
pertuar kolędowy. Zapraszamy również osoby, które chciałyby dołą-
czyć do nas czasowo - spróbować swoich sił i wziąć udział w koncer-
cie kolęd, który jest planowany na drugą połowę stycznia.

Zainteresowane osoby prosimy o kontakt z panią dyrygent
Zofią Kozioł pod nr tel.501-606-123 lub mailowo chor.salwator@
gmail.com

M. Peterson

Z serwisów informacyjnych

W ostatnią niedzielę podczas uroczystości Chrztu Pańskiego papież
Franciszek ochrzcił 28 niemowląt. Słyszac płacz dzieci w Kaplicy Sykstyń-
skiej, poprosił matki by niezwłocznie je nakarmiły. Papież zauważył, że płacz
w żłóbku był pierwszym kazaniem Pana Jezus. Dodał, że jeśli któreś z nie-
mowląt zapłacze, bo jest głodne, matka powinna mu bez żadnego skrupowa-
nia dać pokarm tak jak Maryja karmiąca piersią małego Jezusa.

Caritas Polska przekazała na dzisiejszą aukcję XXV finału Wielkiej Or-
kiestry Świątecznej Pomocy lampę oliwną w kształcie gołębia pokoju, wyko-
naną przez chrześcijan z Bliskiego Wschodu. Ks. Marian Subocz, dyrektor
Caritas Polska, stwierdził, że „Każdy, kto działa na rzecz bliźniego jest godny
szacunku”, a Caritas Polska nie podejmuje żadnych działań przeciwko Wiel-
kiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy, nie konkuruje z nią ani nie szuka po-
równań.

Co 10 członek Kongresu USA jest absolwentem szkoły średniej lub wyż-
szej prowadzonej przez jezuitów. Poinformowało o tym na swojej stronie in-
ternetowej AJCU - stowarzyszenie 28 uczelni prowadzonych przez jezuitów.
Ogółem podczas 115. kadencji Kongresu USA zasiada 535 senatorów i repre-
zentantów. Dwunastu absolwentów szkół jezuickich zasiada w Senacie, a 44
w Izbie Reprezentantów. Ogólnie w składzie Kongresu znajduje się więcej ka-
tolików niż kiedykolwiek. Obecnie stanowią oni jedną trzecią w Izbie Repre-
zentantów i niemal jedną czwartą w Senacie.

Ukraińskie MSZ potępiło zniszczenie pomnika Polaków, którzy zosta-
li zamordowani przez ukraińskich żołnierzy z dywizji SS „Galizien” z 4. puł-
ku policyjnego SS w 1944 roku w Hucie Pieniackiej, znajdującej się obecnie
w obwodzie lwowskim na zachodzie Ukrainy. Rzeczniczka ukraińskiej dy-
plomacji nazwała ten akt wandalizmu oczywistą prowokacją. Wcześniej pol-
ska ambasada na Ukrainie wystosowała notę dyplomatyczną w tej sprawie.

„Profesor z przeszłości” - tak o Zygmuncie Baumanie - wybitnym so-
cjologu, filozofie, a w latach 1945-1953 funkcjonariuszu komunistycznej bez-
pieki napisał „Guardian”. Naukowiec zmarł w poniedziałek w wieku 91 lat w
Leeds.

Prezydent Andrzej Duda podpisał ustawy reformujące system szkolny w
Polsce. Oznacza to likwidację gimnazjów, powrót do 8-letnich szkół podstawo-
wych, 4-letnich liceów ogólnokształcących i 5-letnich techników. W miejsce za-
sadniczych szkół zawodowych powstaną dwustopniowe szkoły branżowe.

Prezydent Andrzej Duda z małżonką uczestniczył w Cieszyń w Orsza-
ku Trzech Króli. Orszak jest tradycyjnym elementem obchodów przypadają-
cego 6. stycznia Święta Objawienia Pańskiego. W Polsce odbył się po raz dzie-
wiąty, a w Cieszyń po raz trzeci. Prezydent dziękował twórcom Fundacji Or-
szaku Trzech Króli, którzy - jak powiedział - odnowili tradycję ich organizacji
w Polsce. „Zrobili wielką rzecz, bo było to potrzebne wszystkim nam - ta ini-
cjatywa rozeszła się po całym kraju” - ocenił Duda, dodając, że w ostatnich la-
tach orszaki odbywały się w ok. 300 miejscowościach, a w tym roku przeszły
przez ok. 500 miejscowości. W ten sposób udało się stworzyć „wspólnotę lu-
dzi cieszących się ze świąt Bożego Narodzenia”.

Prześladowania chrześcijan stale się nasilają. Ponad 215 mln z nich do-
świadcza na co dzień poważnych represji. W ubiegłym roku za swą wiarę zo-
stało zabitych 1207 wyznawców Chrystusa, zaatakowano 1329 kościołów.
Głównymi sprawcami prześladowań nadal pozostają islamiści. Na pierw-
szym miejscu po raz piętnasty znalazła się Korea Północna. Na skutek komu-
nistycznych represji wszyscy chrześcijanie żyją tam w podziemiu i pozosta-
ją odcięci od świata.

MGK

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

II NIEDZIELA ZWYKŁA

15 I 2017 r.

1. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:
we wtorek – wspomnienie św. Antoniego opata. O godz. 18.00.
msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.
w środę – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w czwartek - wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa.
w piątek – Po mszy św. wieczornej nabożeństwo i koronka do Miłosierdzia Bożego.

w sobotę - wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy.

2. W naszej parafii przeżywamy wizytę duszpasterską czyli „kolędę”. Wizyta ma charakter liturgii sprawowanej w „domowym kościele” dlatego prosimy, aby stół był nakryty obrusem, na którym stoi krzyż z zapalonymi świecami oraz woda święcona (którą można zabrać do domu z przedsionka kościoła – obok zakrystii). Po wspólnej modlitwie i błogosławieństwie, okazja do duszpasterskiej rozmowy. Szczegółowy program jest wywieszony w gablotce przed kościołem, na stronie internetowej parafii i w Tygodniku Salwatorskim. Serdecznie prosimy parafian o zainteresowanie, kiedy będzie kolęda w ich domu i przekazanie tej informacji swoim sąsiadom. Bóg zapłać.

3. Spotkanie opłatkowe członków Parafialnej Rady Duszpasterskiej z Ks. Proboszczem odbędzie się w środę. Msza św. o godz. 18.00., a następnie wspólne kolędowanie w „Sali pod Plebanią”. Serdecznie zapraszamy.

4. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło i Tygodnik Salwatorski.

Parafialny Klub Salwator

zaprasza na kolejne spotkanie.

Gościem klubu będzie **pani Krystyna Słoczyńska**, podróżniczka, organizatorka ciekawych wypraw do Ziemi Świętej i na Bliski Wschód.

Mieliśmy okazję wysłuchać wykładu pani Krystyny zatytułowanego „Śladami Jezusa”.

Tym razem pani Krystyna zabierze nas do Syrii. W tym ogarniętym okropną wojną krajem giną tysiące ludzi, niszczone jest także wspólnie dziedzictwo kulturowe. Będziemy mieli okazję zobaczyć piękno Syrii sprzed czasów rozpętanej tam wojny.

Zapraszamy **w czwartek 19 stycznia o godz. 16.30** do „Salki pod plebanią”.

Różności z przeszłości i teraźniejszości

15 stycznia

1609 – W Dolnej Saksonii rozpoczęto regularne wydawanie gazety z wiadomościami.

1622 – Urodził się Molière, francuski dramaturg, aktor (zm. 1673)

1708 – Niemiec Johann Friedrich Böttger opracował recepturę europejskiej porcelany.

1734 – W krypcie na Wawelu odbyły się trzy ostatnie pogrzeby królewskie. Zostali pochowani: Jan III Sobieski, jego żona Maria Kazimiera i August II Mocny.

1797 – W Londynie po raz pierwszy na głowach panów pojawił się cylinder.

1892 – W Kanadzie opublikowano reguły gry w koszykówkę wymyśloną przez Jamesa Naismitha.

1962 – Pod Salonikami w Grecji odkryto Papirus z Derveni, najstarszy znany zachowany tekst literacki w Europie.

2001 – „Narodziny” Wikipedii. Dzień 15 stycznia jest obchodzony jako Dzień Wikipedii.

16 stycznia

1605 – Została wydana pierwsza część powieści Don Kichot Miguela de Cerveantesa.

1961 – Na Wawel powróciły z Kanady skarby królewskie. Wśród nich znajdowały się wawelskie arras.

1969 – Odbył się pierwszy dwuosobowy spacer kosmiczny i pierwsza wymiana załogi na orbicie (Sojuz 4 i Sojuz 5).

17 stycznia

1784 – W krakowskiej dzielnicy Wesoła rozpoczęły się eksperymenty z balonem na ogrzane powietrze, których inicjatorami byli krakowscy uczeni: Jan Śniadecki, Jan Jaśkiewicz, Franciszek Scheidt i Jan Szaster. W ich efekcie 1 kwietnia tego roku balon wzniósł się na wysokość około 4700 m i utrzymywał się w powietrzu przez 33 minuty.

1732 – Urodził się Stanisław August Poniatowski, ostatni król Polski (zm. 1798)

1969 – Ukazał się album Yellow Submarine grupy The Beatles.

18 stycznia

Dzień Kubusia Puchatka (na pamiątkę urodzin swojego twórcy Alana Alexandra Milne)

1778 – James Cook jako pierwszy Europejczyk dotarł do archipelagu Hawajów, nadając im nazwę Wyspy Sandwich.

1799 – Francuz Nicholas-Louis Robert opatentował pierwszą maszynę papierniczą.

1902 – W Tygodniku Ilustrowanym ukazał się pierwszy odcinek powieści Chłopi Władysława Reymonta.

1911 – Amerykanin Eugene Ely jako pierwszy pilot udanie wylądował samolotem na pokładzie statku.

19 stycznia

1853 – W Teatrze Apollo w Rzymie odbyła się premiera opery Trubadur Giuseppe Verdiego.

20 stycznia

1320 – W katedrze wawelskiej odbyły się koronacje Władysława I Łokietka i Jadwigi Bolesławówny.

21 stycznia

1911 – Rozpoczął się 1. Rajd Monte Carlo.

1921 – Premiera filmu niemego Brzdąc w reżyserii Charliego Chaplina.

2008 – Na Alasce zmarła Marie Smith, ostatnia osoba posługująca się językiem eyak.

Opr. Maria Teresa Michalska